

Turpmākas makrofinansiālās palīdzības piešķiršana Gruzijai *III**

Eiropas Parlamenta 2013. gada 4. jūlija normatīvā rezolūcija par Samierināšanas komitejas apstiprināto kopīgo dokumentu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam, ar ko piešķir turpmāku makrofinansiālo palīdzību Gruzijai (PE-CONS 00038/2013 – C7-0168/2013 – 2010/0390(COD))

(Parastā likumdošanas procedūra: trešais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Samierināšanas komitejas apstiprināto kopīgo dokumentu un attiecīgo Parlamenta un Padomes paziņojumu (PE-CONS 00038/2013 – C7-0168/2013),
 - ņemot vērā tā nostāju pirmajā lasījumā¹ attiecībā uz Komisijas priekšlikumu Parlamentam un Padomei (COM(2010)0804),
 - ņemot vērā tā nostāju otrajā lasījumā² attiecībā uz Padomes nostāju pirmajā lasījumā³,
 - ņemot vērā Komisijas sniegto atzinumu par Parlamenta grozījumiem Padomes nostājā pirmajā lasījumā (COM(2013)0067),
 - ņemot vērā Padomes nostāju otrajā lasījumā,
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 13. punktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 69. pantu,
 - ņemot vērā ziņojumu, ko sagatavojusi Parlamenta delegācija Samierināšanas komitejā (A7-0244/2013),
1. apstiprina kopīgo dokumentu;
 2. apstiprina Parlamenta un Padomes kopīgo paziņojumu, kas pievienots šai rezolūcijai;
 3. uzdod priekšsēdētājam parakstīt aktu kopā ar Padomes priekšsēdētāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 297. panta 1. punktu;
 4. uzdod ģenerālsekretāram parakstīt aktu pēc tam, kad ir pārbaudīts, vai ir ievērotas visas procedūras, un pēc saskaņošanas ar Padomes ģenerālsekretāru nodrošināt tā publicēšanu kopā ar attiecīgo Parlamenta un Padomes paziņojumu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*;
 5. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo normatīvo rezolūciju Padomei un Komisijai, kā arī valstu parlamentiem.

¹ OV C 377 E, 7.12.2012., 211. lpp.

² 2012. gada 11. decembra pieņemtie teksti, P7_TA(2012)0472.

³ OV C 291 E, 10.5.2012., 1. lpp.

NORMATĪVĀS REZOLŪCIJAS PIELIKUMS

Eiropas Parlamenta un Padomes kopīgā deklarācija, kas pieņemta kopā ar lēmumu, ar ko piešķir turpmāku makrofinansiālo palīdzību Gruzijai

Eiropas Parlaments un Padome:

- piekrīt, ka lēmuma, ar ko piešķir turpmāku makrofinansiālo palīdzību Gruzijai, pieņemšana būtu jāskata plašākā kontekstā saistībā ar nepieciešamību izveidot sistēmu, ar kuru būtu jānodrošina pamatoti un efektīvi lēmumi par makrofinansiālās palīdzības sniegšanu trešām valstīm,
- piekrīt, ka lēmumu pieņemšana par turpmākām makrofinansiālās palīdzības darbībām būtu jābalsta uz turpmāk izklāstītajiem apsvērumiem un principiem, kas attiecas uz Savienības makrofinansiālās palīdzības piešķiršanu kritērijiem atbilstošām trešām valstīm un teritorijām, neskarot likumdošanas iniciatīvas tiesības un juridisko formu, kāda varētu būt turpmākam instrumentam, ar ko minētie apsvērumi un principi tiks formalizēti,
- apņemas šos apsvērumus un principus pilnībā atspoguļot turpmākos atsevišķos lēmumos par Savienības makrofinansiālās palīdzības piešķiršanu.

A DAĻA — APSVĒRUMI

- (1) Savienība ir būtisks palīdzības sniedzējs trešām valstīm ekonomikas, finanšu un tehnikas jomā. Savienības sniegtā makrofinansiālā palīdzība ("makrofinansiālā palīdzība") ir atzīta par efektīvu ekonomikas stabilizācijas instrumentu un strukturālo reformu veicinātāju šādas palīdzības saņēmējās valstīs un teritorijās ("saņēmēji"). Saskaņā ar Savienības vispārējo politiku attiecībā uz kandidātvalstīm, potenciālajām kandidātvalstīm un kaimiņvalstīm Savienībai vajadzētu būt spējīgai nodrošināt minētajām valstīm makrofinansiālu palīdzību, lai izveidotu vispārējas stabilitātes, drošības un labklājības zonu.
- (2) Makrofinansiālā palīdzība būtu jāsniedz atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes *ad-hoc* lēmumiem, kas tiek pieņemti attiecībā uz katru atsevišķu valsti. Šo principu mērķis ir palielināt tāda lēmumu pieņemšanas procesa lietderību un efektivitāti, kurā tiek pieņemti minētie lēmumi un lemts par to īstenošanu, un panākt to, lai saņēmēji uzlabotu to politisko priekšnoteikumu piemērošanu, kas jāievēro, lai varētu piešķirt makrofinansiālo palīdzību, kā arī uzlabot minētās palīdzības pārredzamību un demokrātisko kontroli.

- (3) Eiropas Parlaments 2003. gada 3. jūnija rezolūcijā par makrofinansiālās palīdzības sniegšanu trešām valstīm aicināja izstrādāt pamatregulu par makrofinansiālās palīdzības sniegšanu, lai paātrinātu lēmumu pieņemšanas procesu un nodrošinātu šim finanšu instrumentam oficiālu un pārredzamu pamatu.
- (4) Padome 2002. gada 8. oktobrī pieņemtajos secinājumos noteica kritērijus (tā dēvētie Genvālas kritēriji) attiecībā uz makrofinansiālās palīdzības darbību virzību. Būtu lietderīgi veikt šo kritēriju atjaunināšanu un precizēšanu, cita starpā attiecībā uz kritērijiem atbilstīgas palīdzības formas noteikšanai (aizdevums, dotācija vai abu veidu apvienojums).
- (5) Šiem principiem būtu jāļauj paātrināti darīt pieejamu Savienības makrofinansiālo palīdzību, jo īpaši, ja attiecīgajos apstākļos nepieciešama tūlītēja rīcība, kā arī uzlabot makrofinansiālās palīdzības sniegšanas kritēriju precizitāti un pārredzamību.
- (6) Komisijai būtu jānodrošina, ka makrofinansiālā palīdzība atbilst pamatprincipiem, mērķiem un pasākumiem, kas veikti dažādās jomās saistībā ar ārējo darbību, kā arī citām atbilstīgām Eiropas Savienības politikas nostādnēm.

- (7) Ar makrofinansiālo palīdzību būtu jāatbalsta Savienības ārpolitika. Visā makrofinansiālās palīdzības sniegšanas darbības laikā Komisijas dienestiem un Eiropas Ārējās darbības dienestam (EĀDD) būtu cieši jāsadarbojas, lai nodrošinātu Savienības ārpolitikas koordināciju un saskaņotību.
- (8) Ar makrofinansiālo palīdzību būtu jānodrošina atbalsts tādu vērtību ievērošanai, kas saņēmējiem kopējas ar Eiropas Savienības vērtībām, tostarp demokrātijai, tiesiskumam, labai pārvaldībai, cilvēktiesību ievērošanai, ilgtspējīgai attīstībai un nabadzības samazināšanai, un atvērtas, likumīgas un godīgas tirdzniecības principiem.
- (9) Priekšnoteikumam makrofinansiālās palīdzības piešķiršanai vajadzētu būt, ka kritērijiem atbilstošajā valstī tiek ievēroti efektīvi demokrātiskie mehānismi, tostarp daudzpartiju parlamentārā sistēma un tiesiskums, un tiek garantēta cilvēktiesību ievērošana. Komisijai būtu regulāri jāuzrauga atbilstība minētajiem priekšnoteikumiem.
- (10) Atsevišķu makrofinansiālās palīdzības lēmumu konkrētajos mērķos būtu jāiekļauj mērķis uzlabot saņēmēju valsts finanšu pārvaldības efektivitāti, pārredzamību un atbildību. Komisijai būtu regulāri jāuzrauga šo mērķu sasniegšana.

- (11) Ar makrofinansiālo palīdzību būtu jācenšas sniegt atbalstu ilgtspējīgas ārējās finanšu situācijas atjaunošanai trešās valstīs un teritorijās, kurās ir ārvalstu valūtas trūkums un ar to saistītas ārējā finansējuma problēmas. Ar makrofinansiālo palīdzību nevajadzētu nedz sniegt regulāru finanšu atbalstu, nedz izmantot to, lai galvenokārt atbalstītu saņēmēju ekonomikas un sociālo attīstību.
- (12) Makrofinansiālajai palīdzībai būtu jāpapildina Starptautiskā Valūtas fonda (SVF) un citu daudzpusējo finanšu iestāžu nodrošinātie resursi, un būtu taisnīgi jāsadala pienākumi starp Savienību un citiem līdzekļu devējiem. Ar makrofinansiālo palīdzību būtu jānodrošina Savienības iesaistīšanās pievienotā vērtība.
- (13) Lai nodrošinātu, ka Savienības finansiālās intereses saistībā ar makrofinansiālo palīdzību tiek efektīvi aizsargātas, saņēmējiem būtu jāveic atbilstīgi pasākumi, lai novērstu un apkarotu krāpšanu, korupciju un visus citus pārkāpumus saistībā ar šo palīdzību, un būtu jāparedz noteikums, ka Komisija veic pārbaudes un Revīzijas palāta — revīzijas.
- (14) Saprāšanās memorandu pieņemšanas procedūra būtu jāizvēlas saskaņā ar Regulā (ES) Nr. 182/2011 izklāstītajiem kritērijiem. Šajā saistībā parasti būtu jāizmanto konsultēšanās procedūra, tomēr, ņemot vērā potenciāli nozīmīgo to darbību ietekmi, kas pārsniedz B daļā norādīto robežvērtību, šādām darbībām ir lietderīgi izmantot pārbaudes procedūru.

B DAĻA — PRINCIPI

1. Palīdzības mērķis

- a) Makrofinansiālajai palīdzībai vajadzētu būt finanšu instrumentam, kas izmantojams ārkārtas gadījumos ar mērķi sniegt konkrētam mērķim nepiesaistītu atbalstu maksājumu bilances problēmu novēršanai kritērijiem atbilstošās trešās valstīs un teritorijās. Tās mērķim vajadzētu būt atjaunot ilgtspējīgu ārējo finanšu situāciju kritērijiem atbilstošajās valstīs un teritorijās, kurās ir radušās problēmas saistībā ar ārējo finansējumu. Tai būtu jābalsta tādas politikas programmas īstenošana, kas ietver stingrus korekcijas pasākumus un strukturālas reformas, kuru mērķis ir novērst maksājumu bilances problēmas, jo īpaši programmas periodā, un attiecīgo vienošanos un programmu īstenošana kopīgi ar Savienību.
- b) Makrofinansiālo palīdzību vajadzētu piešķirt ar nosacījumu, ka pastāv nozīmīgs atlikušais ārējā finansējuma iztrūkums, ko konstatējusi Komisija sadarbībā ar daudzpusējām finanšu iestādēm un kas pārsniedz SVF un citu daudzpusējo finanšu iestāžu nodrošinātos resursus, neskatoties uz spēcīgu ekonomikas stabilizācijas un reformu programmu īstenošanu attiecīgajā valstī vai teritorijā.

- c) Makrofinansiālā palīdzība būtu jāsniedz īslaicīgi, un tās sniegšana būtu jāpārtrauc, tiklīdz tiek atkal panākta ārējo finanšu stāvokļa ilgtspējība.

2. Kritērijiem atbilstošas valstis un teritorijas

Makrofinansiālās palīdzības saņēmēju kritērijiem atbilstošām trešām valstīm un teritorijām vajadzētu būt:

- kandidātvalstīm un potenciālām kandidātvalstīm,
- valstīm un teritorijām, uz kurām attiecas Eiropas kaimiņattiecību politika,
- izņēmuma un pienācīgi pamatotos gadījumos — citām trešām valstīm, kam ir izšķiroša nozīme reģionālās stabilitātes nodrošināšanā un kas ir stratēģiski svarīgas Savienībai, un ir politiski, ekonomiski un ģeogrāfiski saistītas ar Savienību.

3. Palīdzības veids

- a) Makrofinansiālā palīdzība galvenokārt būtu jāpiešķir aizdevuma veidā. Tomēr izņēmuma gadījumos palīdzību var sniegt dotācijas vai aizdevuma un dotācijas apvienojuma veidā. Nosakot attiecīgo iespējamā dotācijas elementa daļu, Komisijai priekšlikuma sagatavošanā būtu jāņem vērā saņēmēja ekonomiskās attīstības līmenis, ko nosaka, izvērtējot ienākumu līmeni uz vienu iedzīvotāju un nabadzības rādītājus, kā arī tā spēju atmaksāt aizdevumu, pamatojoties uz parāda atmaksājamības analīzi, vienlaikus nodrošinot, ka tiek ievērots princips par taisnīgu pienākumu sadali starp Savienību un citiem līdzekļu devējiem. Šajā nolūkā Komisijai būtu arī jāņem vērā tas, cik lielā mērā starptautiskās finanšu iestādes un citi līdzekļu devēji attiecīgajai valstij piemēro izdevīgus noteikumus.
- b) Gadījumos, kad makrofinansiālo palīdzību nodrošina aizdevuma veidā, Komisijai vajadzētu būt tiesībām Savienības vārdā kapitāla tirgos vai no finanšu iestādēm aizņemt nepieciešamos līdzekļus un aizdot tos saņēmējam.
- c) Aizņēmumu un aizdevumu darbības būtu jāveic euro, izmantojot vienu un to pašu valutēšanas datumu, un maksājuma termiņu pārcelšanā vai maiņas kursa vai procentu likmju riskā nebūtu jāiesaista Savienība.

- d) Visas Savienības izmaksas, kas ir saistītas ar aizņēmuma vai aizdevuma darbībām, būtu jāsedz saņēmējam.
- e) Pēc saņēmēja lūguma un, ja apstākļi ļauj uzlabot aizdevumu procentu likmes, Komisija var nolemt refinansēt visu vai daļu tās sākotnējā aizdevuma vai pārstrukturēt atbilstošos finansiālos nosacījumus. Refinansēšanas un pārstrukturēšanas darbības būtu jāveic saskaņā ar 3. punkta d) apakšpunktā paredzētajiem nosacījumiem, un ar tām nevajadzētu noteikt attiecīgā aizņēmuma vidējā termiņa pagarinājumu vai palielināt atmaksājamo kapitāla summu refinansēšanas vai pārstrukturēšanas datumā.

4. Finanšu noteikumi

- a) Dotāciju veidā nodrošinātās makrofinansiālās palīdzības summām būtu jāatbilst daudzgadu finanšu shēmā paredzētām budžeta apropriācijām.
- b) Aizdevuma veidā piešķirtās makrofinansiālās palīdzības summas būtu jānosaka saskaņā ar regulu, ar ko izveido Garantiju fondu ārējai darbībai. Piešķirtajām summām būtu jāatbilst daudzgadu finanšu shēmā paredzētajām budžeta apropriācijām.

- c) Gada apropriācijas būtu jāapstiprina budžeta lēmējinstīcijai saskaņā ar daudzgadu finanšu shēmu.

5. Palīdzības summa

- a) Palīdzības summas noteikšanā būtu jāņem vērā kritērijiem atbilstošās valsts vai teritorijas atlikušās ārējā finansējuma vajadzības un tās iespējas finansēt sevi, izmantojot pašu resursus, un jo īpaši to rīcībā esošās starptautiskās rezerves. Minētās finansējuma vajadzības būtu jānosaka Komisijai, sadarbojoties ar starptautiskām finanšu iestādēm un pamatojoties uz visaptverošu kvantitatīvu novērtējumu un pārredzamiem apliecinājošiem dokumentiem. Komisijai jo īpaši būtu jāpamatojas uz jaunākajām SVF prognozēm par attiecīgās valsts vai teritorijas maksājumu bilanci un jāņem vērā daudzpusējo līdzekļu devēju sagaidāmās iemaksas, kā arī citu Savienības ārējās finansēšanas instrumentu līdzšinējā izmantošana minētajā kritērijiem atbilstošajā valstī vai teritorijā.

- b) Komisijas dokumentācijā būtu jāiekļauj informācija par paredzamo ārvalstu valūtas rezervju apjomu makrofinansiālās palīdzības nesniegšanas gadījumā, salīdzinot ar līmeni, kas uzskatāms par atbilstīgu un ko nosaka ar attiecīgiem rādītājiem, piemēram, rezervju rādītājs attiecībā pret īstermiņa ārējo parādu un rezervju rādītājs attiecībā pret saņēmējas valsts importu.
- c) Nosakot piešķiramo makrofinansiālās palīdzības summu, būtu jāņem vērā arī taisnīga pienākumu sadale starp Savienību un citiem līdzekļu devējiem, kā arī Savienības vispārējās iesaistīšanās pievienotā vērtība.
- d) Ja makrofinansiālās palīdzības sniegšanas laikā saņēmēja finansējuma vajadzības būtiski samazinās, salīdzinot ar sākotnējām prognozēm, Komisijai saskaņā ar konsultēšanās procedūru — ja palīdzības summa ir EUR 90 miljoni vai mazāka — vai pārbaudes procedūru — ja palīdzības summa pārsniedz EUR 90 miljonus —, būtu jāsamazina šādas palīdzības summa vai arī jāaptur vai jāatceļ tā.

6. Nosacījumi

- a) Priekšnoteikumam makrofinansiālās palīdzības piešķiršanai vajadzētu būt, ka kritērijiem atbilstošā valstī vai teritorijā tiek ievēroti efektīvi demokrātiskie mehānismi, tostarp daudzpartiju parlamentārā sistēma un tiesiskums, un tiek garantēta cilvēktiesību ievērošana. Komisijai būtu jānodrošina publiski pieejams novērtējums¹ par šā priekšnoteikuma ievērošanu un būtu jāuzrauga tā ievērošana visā makrofinansiālās palīdzības darbības ciklā. Šis punkts būtu jāpiemēro saskaņā ar Lēmumu, ar ko nosaka EĀDD organizatorisko struktūru un darbību.
- b) Makrofinansiālā palīdzība būtu jāpiešķir, ja starp kritērijiem atbilstošo valsti vai teritoriju un SVF pastāv ar piesardzības pasākumiem nesaistīta vienošanās par kredītu, kas atbilst šādiem nosacījumiem:
- vienošanās mērķis atbilst makrofinansiālās palīdzības mērķim, proti, atvieglot īstermiņa sarežģījumus saistībā ar maksājumu bilanci,
 - tiek īstenoti stabili pielāgošanās pasākumi, kas atbilst 1. punkta a) apakšpunktā noteiktajam makrofinansiālās palīdzības mērķim.

¹ Šis novērtējums būs balstīts uz gada ziņojumu par cilvēktiesībām un demokrātiju pasaulē, kas paredzēts ES Stratēģiskajā satvarā un rīcības plānā par cilvēktiesībām un demokrātiju (Padomes 2012. gada 25. jūnija sanāksmes secinājumi par cilvēktiesībām un demokrātiju).

- c) Palīdzības izmaksa būtu jāveic ar nosacījumu, ka ilgstoši tiek sekmīgi pildīta SVF atbalstīta politikas programma un ievērots šā punkta a) apakšpunktā paredzētais priekšnoteikums. Tai vajadzētu būt atkarīgai arī no nosacījuma, ka konkrētā laika posmā tiek īstenoti skaidri definēti, uz strukturālām reformām un stabilu valsts finanšu sistēmu vērsti ekonomikas politikas pasākumi, par kuriem vienojas Komisija un saņēmējs un ko nosaka saprašanās memorandā.
- d) Lai nodrošinātu Savienības finanšu interešu aizsardzību un uzlabotu saņēmēju pārvaldību, saprašanās memorandā būtu jāietver pasākumi, kuru mērķis ir uzlabot publiskā sektora finanšu pārvaldības sistēmu efektivitāti, pārredzamību un atbildību.
- e) Izstrādājot politikas pasākumus, būtu pienācīgi jāņem vērā arī panākumi saistībā ar abpusēju tirgus atvērību, likumīgas un godprātības tirdzniecības attīstību un citas Savienības ārpolitikas prioritātes.

- f) Politikas pasākumiem būtu jāatbilst spēkā esošajiem partnerattiecību nolīgumiem, sadarbības nolīgumiem un asociācijas nolīgumiem, kas ir noslēgti starp Savienību un saņēmēju, kā arī makroekonomikas korekciju un strukturālo reformu programmām, ko saņēmējs īsteno ar SVF atbalstu.

7. Procedūra

- a) Valstij vai teritorijai, kas vēlas saņemt Savienības makrofinansiālo palīdzību, būtu jāiesniedz Komisijai rakstisks pieteikums. Komisijai būtu jāpārbauda, vai ir ievēroti 1., 2., 4. un 6. punktā izklāstītie nosacījumi, un attiecīgā gadījumā jāiesniedz lēmuma priekšlikums Eiropas Parlamentam un Padomei.
- b) Lēmumā par aizdevuma piešķiršanu būtu jānorāda makrofinansiālās palīdzības summa, maksimālais vidējais termiņš un makrofinansiālās palīdzības maksājumu maksimālais skaits. Ja lēmums ietver dotācijas elementu, tajā būtu jānorāda arī tā summa un maksimālais maksājumu skaits. Lēmumam par dotācijas piešķiršanu būtu jāpievieno pamatojums palīdzības dotācijas (vai dotācijas elementa) piešķiršanai. Abos gadījumos būtu jānosaka laikposms, kurā makrofinansiālā palīdzība ir pieejama. Parasti pieejamības laikposmam nevajadzētu pārsniegt trīs gadus. Iesniedzot priekšlikumu lēmumam par makrofinansiālās palīdzības piešķiršanu, Komisijai būtu jāsniedz 12. punkta c) apakšpunktā minētā informācija.

- c) Pēc tam, kad lēmums par makrofinansiālās palīdzības piešķiršanu ir pieņemts, Komisijai saskaņā ar konsultēšanās procedūru — ja palīdzības summa ir EUR 90 miljoni vai mazāka — vai pārbaudes procedūru — ja palīdzības summa pārsniedz EUR 90 miljonus —, saprašanās memorandā ar saņēmēju būtu jāvienojas par 6. punkta c), d), e) un f) apakšpunktā minētajiem politikas pasākumiem.
- d) Pēc tam, kad ir pieņemts lēmums par makrofinansiālās palīdzības piešķiršanu, Komisijai ar saņēmēju būtu jāvienojas par detalizētiem makrofinansiālās palīdzības finanšu noteikumiem. Minētie detalizētie finanšu noteikumi būtu jāparedz aizdevuma vai dotāciju nolīgumā.
- e) Komisijai būtu jāinformē Eiropas Parlaments un Padome par aktualitātēm saistībā ar konkrētai valstij sniegtu palīdzību, tostarp par tās izmaksu, un savlaicīgi jāsniedz minētajām iestādēm attiecīgie dokumenti.

8. Īstenošana un finanšu pārvaldība

- a) Komisijai būtu jāīsteno makrofinansiālā palīdzība saskaņā ar Savienības finanšu noteikumiem.
- b) Makrofinansiālā palīdzība būtu jāīsteno saskaņā ar tiešu centralizētu pārvaldību.
- c) Budžetā saistības būtu jāuzņemas, pamatojoties uz lēmumiem, kurus Komisija pieņēmusi saskaņā ar šo punktu. Ja makrofinansiālā palīdzība tiek sniegta vairākus finanšu gadus, budžeta saistības šādai palīdzībai var sadalīt gada maksājumu veidā.

9. Palīdzības izmaksa

- a) Makrofinansiālā palīdzība būtu jāizmaksā saņēmēja centrālajai bankai.
- b) Makrofinansiālā palīdzība būtu jāizmaksā, veicot secīgus maksājumus, ja ir izpildīts 6. punkta a) apakšpunktā minētais priekšnoteikums un 6. punkta b) un c) apakšpunktā minētie nosacījumi.

- c) Komisijai būtu regulāri jāpārbauda atbilstība 6. punkta b) un c) apakšpunkta nosacījumiem.
- d) Ja 6. punkta a) apakšpunktā minētais priekšnoteikums un 6. punkta b) un c) apakšpunktā minētie nosacījumi netiek izpildīti, Komisijai būtu īslaicīgi jāaptur vai jāatceļ makrofinansiālās palīdzības izmaksa. Šādos gadījumos tai būtu jāinformē Eiropas Parlaments un Padome par apturēšanas vai atcelšanas iemesliem.

10. Atbalsta pasākumi

Savienības budžeta līdzekļus var izmantot, lai segtu izdevumus, kas nepieciešami makrofinansiālās palīdzības īstenošanai.

11. Savienības finansiālo interešu aizsardzība

- a) Visos nolīgumos, kas saistīti ar katru attiecībā uz atsevišķu valsti pieņemtu lēmumu, būtu jāiekļauj noteikumi, kas paredz, ka saņēmējiem ir regulāri jākontrolē no Eiropas Savienības budžeta piešķirtā finansējuma pienācīgs izlietojums, jāveic atbilstīgi pasākumi, lai novērstu pārkāpumus un krāpšanu, un vajadzības gadījumā jāuzsāk tiesvedība, lai atgūtu jebkādus neatbilstīgi izlietotus līdzekļus, kas ir piešķirti saskaņā ar katru attiecībā uz atsevišķu valsti pieņemtu lēmumu.

- b) Jebkurā nolīgumā, kas saistīts ar attiecībā uz atsevišķu valsti pieņemtu lēmumu, būtu jāietver noteikumi, ar kuriem nodrošina Savienības finansiālo interešu aizsardzību, jo īpaši attiecībā uz krāpšanu, korupciju un citiem pārkāpumiem, saskaņā ar attiecīgajiem Savienības tiesību aktiem.
- c) Šā dokumenta 6. punkta c) apakšpunktā minētajā saprašanās memorandā būtu nepārprotami jāparedz tiesības Komisijai un Revīzijas palātai makrofinansiālās palīdzības pieejamības laikposmā un pēc tā veikt revīzijas, tostarp dokumentu revīzijas un pārbaudes uz vietas, piemēram, operatīvos novērtējumus. Memorandā būtu arī nepārprotami jāpilsonvaro Komisija vai tās pārstāvji veikt pārbaudes un inspekcijas uz vietas.
- d) Makrofinansiālās palīdzības programmas īstenošanas laikā Komisijai, veicot operatīvos novērtējumus, būtu jāraugās, lai ar šādu palīdzību saistītā saņēmēja finanšu pasākumu, administratīvo procedūru un iekšējās un ārējās kontroles mehānismu darbība būtu pareiza.

- e) Jebkurā nolīgumā, kas saistīts ar attiecībā uz atsevišķu valsti pieņemtu lēmumu, būtu jāiekļauj noteikumi, kas nodrošina, ka Savienība ir tiesīga saņemt dotācijas atmaksu pilnā apmērā un/vai aizdevuma atmaksu pirms termiņa, ja tiek konstatēts, ka saistībā ar makrofinansiālās palīdzības pārvaldību saņēmējs ir iesaistījies krāpnieciskā vai koruptīvā darbībā, vai citā prettiesiskā darbībā, kas rada kaitējumu Savienības finanšu interesēm.

12. Gada pārskats

- a) Komisijai būtu jāpārbauda makrofinansiālās palīdzības īstenošanā panāktais progress un katru gadu līdz 30. jūnijam jāiesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei gada pārskats.
- b) Gada pārskatā būtu jāizvērtē saņēmēju ekonomiskā situācija un prognozes, kā arī 6. punkta c) apakšpunktā norādīto politikas pasākumu īstenošanā panāktais progress.
- c) Tajā būtu arī jāsniedz atjaunināta informācija par pieejamajiem budžeta līdzekļiem aizdevumu un dotāciju veidā, ņemot vērā darbības, kas tiek plānotas.

13. Novērtējums

- a) Komisijai būtu jāiesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei *ex-post* novērtējuma ziņojumi par jaunāko īstenoto makrofinansiālās palīdzības darbību rezultātiem un efektivitāti un par to, cik kādā mērā tās ir veicinājušas palīdzības sniegšanas mērķu īstenošanu.
- b) Komisijai būtu regulāri un vismaz ik pēc četriem gadiem jānovērtē makrofinansiālās palīdzības sniegšana un jāsniedz Eiropas Parlamentam un Padomei sīki izstrādāts pārskats par makrofinansiālo palīdzību. Šāda novērtējuma mērķim vajadzētu būt pārliecinātībai, vai ir sasniegti mērķi saistībā ar makrofinansiālo palīdzību un vai joprojām tiek ievēroti makrofinansiālās palīdzības nosacījumi, tostarp 7. punkta c) apakšpunktā minētā robežvērtība, kā arī ļaut Komisijai sniegt ieteikumus turpmāko darbību uzlabošanai. Komisijai tās veiktajā novērtējumā būtu arī jāizvērtē sadarbība ar Eiropas vai daudzpusējām finanšu iestādēm makrofinansiālās palīdzības sniegšanā.